

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 47 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Верховної Ради України „Про Кабінет Міністрів України“

м. К и ї в
4 жовтня 2016 року
№ 64-у/2016

Справа № 2-37/2016

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 47 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Верховної Ради України „Про Кабінет Міністрів України“ від

14 квітня 2016 року № 1093–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 17, ст. 196).

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 47 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), Постанову Верховної Ради України „Про Кабінет Міністрів України“ від 14 квітня 2016 року № 1093–VIII (далі – Постанова), якою прийнято відставку Прем'єр-міністра України Яценюка Арсенія Петровича; визнано такою, що втратила чинність, Постанову Верховної Ради України „Про відхилення звіту Кабінету Міністрів України та визнання діяльності Кабінету Міністрів України незадовільною“ від 16 лютого 2016 року № 1007–VIII; призначено Гройсмана Володимира Борисовича на посаду Прем'єр-міністра України.

Автори клопотання стверджують, що на момент прийняття Постанови у Верховній Раді України не існувало коаліції депутатських фракцій, яка мала б право вносити пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України; кандидатура для призначення на посаду Прем'єр-міністра України внесена до Верховної Ради України неналежним суб'єктом (народними депутатами України, а не Президентом України); Верховна Рада України, прийнявши Постанову, порушила вимоги Конституції України, Закону України „Про Кабінет Міністрів України“, Регламенту Верховної Ради України.

Суб'єкт права на конституційне подання вважає, що Постанова не відповідає частині другій статті 6, частині другій статті 19, частині восьмій статті 83, пункту 12 частини першої статті 85, частинам другій, третій статті 114 Конституції України.

На підтвердження своєї позиції народні депутати України посилаються на рішення Конституційного Суду України від 17 вересня 2008 року № 16-рп/2008, від 28 квітня 2009 року № 8-рп/2009 і положення Закону України „Про Кабінет Міністрів України“, Регламенту Верховної Ради України.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 13 вересня 2016 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні має зазначатися правове обґрунтування тверджень щодо неконституційності правового акта або його окремих положень (пункт 4 частини другої статті 39); предметом розгляду Конституційного Суду України може бути конституційне подання, в якому викладаються аргументи і стверджується про неконституційність законів, інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (частина перша статті 71). Отже, суб'єкт права на конституційне подання, ствержуючи про невідповідність оспорюваного акта (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести правові аргументи щодо такої невідповідності (Ухвала Конституційного Суду України від 2 жовтня 2014 року № 86-у/2014).

Народні депутати України, зазначаючи про недотримання вимог Конституції України при призначенні на посаду Прем'єр-міністра України Гройсмана В.Б., не надали жодних офіційних відомостей чи документів, які свідчили б про припинення діяльності коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, про відсутність пропозиції Президенту України від коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України, про те, що кандидатура для призначення на

посаду Прем'єр-міністра України внесена до Верховної Ради України неналежним суб'єктом.

Зі змісту конституційного подання вбачається, що автори клопотання не наводять правових аргументів щодо невідповідності Постанови Основному Закону України, а лише висловлюють припущення, цитують приписи Конституції України, положення законів України, правові позиції Конституційного Суду України.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що припущення не можуть вважатися аргументами на підтвердження неконституційності правових актів (ухвали від 13 квітня 2004 року № 32-у/2004, від 15 листопада 2007 року № 64-у/2007), а цитування приписів Конституції України, положень законів України, правових позицій Конституційного Суду України не є правовим обґрунтуванням невідповідності правових актів Основному Закону України згідно з пунктом 4 частини другої статті 39, частиною першою статті 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“ (ухвали від 27 березня 2013 року № 10-у/2013, від 21 травня 2015 року № 21-у/2015).

Таким чином, народні депутати України не навели правового обґрунтування тверджень щодо неконституційності Постанови, що суперечить вимогам пункту 4 частини другої статті 39 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а це є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 47 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Верховної Ради України „Про Кабінет Міністрів України“ від 14 квітня 2016 року № 1093–VIII на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ